Celjska Mohorjeva družba
Prva slovenska založba

MIRA DELAVEC TOUHAMI: IZTRGANE KORENINE

Le narod, ki neguje svoje korenine, preživi

Po smrti svoje žene Josipine Turnograjske Lovro Toman najde uteho v politiki: z žarom se zavzema za pravice Slovencev, zlasti za mili slovenski jezik, in postaja vse pomembnejša figura na političnem parketu. A pod na videz mogočno podobo moža se skriva krhka duša, ki ne zmore preboleti številnih izgub ljubljenih. Le korenine, ki ga vežejo na slovensko zemljo, ga lahko privedejo do pomembnega spoznanja ...

Politično dogajanje v avstro-ogrskem cesarstvu v drugi polovici 19. stoletja je pred Slovence postavilo vrsto izzivov, s katerimi so se bili primorani soočiti. V prvi vrsti si je bilo treba izboriti svoje mesto v monarhiji in pravice, ki naj bi jim kot narodu pripadale. Ključno vlogo pri tem je odigral dr. Lovro Toman, ki ga v pričujočem zgodovinskem romanu spoznamo kot večplastno osebnost: po eni strani kot gorečega zagovornika slovenskega naroda in jezika, človeka, ki je bil tesno prepleten z najpomembnejšimi osebnostmi tistega časa: Fidelisom Terpincem, Luko Svetcem, Janezom Beiweisom in drugimi; po drugi strani pa kot ranljivega moža, ki mu življenje ni prizaneslo. Po smrti svoje žene Josipine Turnograjske dolgo ni našel ljubezni, šele milo srce Luize Altmann se je zmoglo dotakniti njegovega ...

Zgodba bralca vodi po razburkanih valovih slovenske zgodovine in obljublja razburljivo potovanje po koreninah našega naroda, vzporedno pa tudi po koreninah rodbine Urbančič, ki je svetu dala mnogo slovečih hčera in sinov in bila tesno prepletena z drugimi pomembnimi družinami na Kranjskem v času, ko je bilo to ozemlje priča neverjetnemu gospodarskemu preporodu. Kot bi odprli Pandorino skrinjico, pa pred nami ponovno oživijo tudi ljubezenske zgodbe: nekatere žalostno udušene že v samem cvetu ljubezni, druge trdne, trajajoče, a preizkušane, tiste najlepše pa dolgo želene in nepričakovane, nežne in čiste kot rosa. Zgodba, ki se bere kot listanje rodbinskega albuma, v katerem vsaka fotografija ponuja delček (že davno izgubljene) zgodovine, pa postavlja pred bralca

Podatki o knjigi:

- Naslov: Iztrgane korenine
- Avtorica: dddr. Mira Delavec Touhami
- Urednica: dr. Meta Lenart Perger
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: trda
- Število strani: 232
- ISBN: 978-961-278-761-5
- Cena: 30 EUR
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2025

Knjižno delo je izšlo v okviru knjižnega programa, ki ga v letu 2025 sofinancira JAVNA AGENCIJA ZA KNJIGO RS

Kontakt
Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

tudi ogledalo: smo zrasli kot narod in znamo ceniti svoje korenine ali pozabljamo na prispevek naših prednikov in smo od njih znali prevzeti le že pregovorno narodno razklanost?

O avtorici

Foto: Obrazi slovenski pokrajin

Dddr. Mira Delavec Touhami (1978) je pisateljica in izjemna poznavalka dela in življenja Josipine Urbančič Turnograjske, s katero se znanstveno in osebno ukvarja že več kot dvajset let, ter rodbine, iz katere je izhajala ta žlahtna Slovenka. Na temo Josipine Urbančič Turnograjske je diplomirala in doktorirala. Na osnovi diplomskega dela je leta 2004 izdala znanstveno monografijo *Nedolžnost in sila* (življenje in delo Josipine Urbančič Turnograjske). Leta 2009 je prvič izdala vsa Josipinina zbrana dela v knjigi *Moč vesti*, dve leti zatem je izšel njen roman *Šepet rdeče zofe*. Leta 2021 je izdala izbor del Josipine Urbančič z naslovom *Svobodoljubna Slovenka*. Z dr. Francem Križnarjem je organizirala dva mednarodna simpozija (2018, 2023) o Josipini Urbančič Turnograjski, ob katerih sta izšla tudi obsežna zbornika z znanstvenimi prispevki (*Kdor dušno živi, ne umrje!* (2018); *Prva dama slovenskega rodoljubnega Olimpa* (2023)). Leta 2023 je pri Celjski Mohorjevi družbi izšel njen pisemski roman *Dehteče spominčice ljubezni: Pisemski portret Josipine Urbančič Turnograjske in Lovra Tomana*. Roman *Iztrgane korenine* predstavlja njegovo nadaljevanje.

Je ustanoviteljica KD Josipine Turnograjske, ki deluje od leta 2011 in organizira številne kulturne dogodke, na katerih predstavlja pomen in vlogo Josipine Urbančič. Od leta 2012 je edina zakonita skrbnica Josipininega groba v Gradcu; poskrbela je tudi za njegovo celovito obnovo.

Odlomki iz knjige

»Naš narod ima iste želje kot vsak drug narod, in to je telesno in dušno blagostanje. Slednje pa izvira iz poučevanja, katerega edino sredstvo je narodni jezik. To je vsa umetnost in tega nam ne more nihče odreči. Narodna zavest in narodni jezik nam morata biti na prvem mestu, šele potem tovarne in denar. Zato bi morali vzpodbujati svoje ljudi in zahtevati, da se v urade in šole vpelje slovenski jezik, tudi za domačo rabo. Spoštujmo svoj jezik, v katerem nas je prvikrat sladko in milo nagovorila materina ljubezen, in katerega obstoj in veljavnost nam zagotavlja državna in zvesta cesarjeva beseda! Kdor zaničuje svoj jezik, ni prijatelj svoje vere, je nehvaležnež svoje matere, je pozabljeni sin domovine, je odpadnik svojega naroda in sovražnik države ter sebičnež, saj svoj lastni dobiček stavi više od naroda samega.« (Str. 74)

»Če bi si narod usodo lahko izbral sam, potem ne bi tako trpel in se v njem ne bi nabralo toliko jeze in žalosti hkrati. Narod mora znati živeti za ideale, na katerih gradi svojo prihodnost. Verjeti mora v te ideale, saj je to tista hrana, ki ohranja notranjo kondicijo posameznika in posredno celega naroda. Verjeti v poslanstvo, ki ga ima vsak posameznik, in ga pri tem vzpodbujati, ne pa omejevati zavoljo lastne sebičnosti, ki jo mnogi tako radi zaklenejo v svojo sobo in postane lastna samo njim. Ali ne bi bilo lažje, če bi se dvignili iz teh okov in presegli vezi, v katere se prostovoljno vklenjamo in jih ob tem ponujamo še svojim najbližjim? Ali ne bi bilo bolje, če bi dovolili, da živi ljubezen, namesto da denar in kapital sejeta sovraštvo?« (Str. 138)